

РЕШЕНИЕ

№ 29270

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **5643** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 33к ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. Х. И., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , чрез адв. П., САК, срещу Отказ № 260427091723/28.04.2026 г. на директора на дирекция „Миграция“ – МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ по заявление рег. № 250331153701.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на отказа поради нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Поддържа се, че административният орган неправилно е приел наличие на основание за отказ поради публични задължения на работодателя „Грийн Капитал Мениджмънт“ ЕООД, тъй като същите били предмет на постигнато с НАП „споразумение“ за разсрочено плащане. Навеждат се и доводи, че кандидатът притежава необходимата висока професионална квалификация, удостоверена с диплома за висше образование.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Х. И., редовно и своевременно призован не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. П. е постъпило становище по същество преди датата на с.з. В същото се посочва, че не се твърди отсрочване или разсрочване на основание чл. 184 от ДОПК и официалната справка на ТД на НАП не се оспорва. Твърди се, обаче, че от представените писмени доказателства/ приложени към жалбата/ се установявало, че е постигнато фактическо съгласие за разсрочено плащане по одобрен от публичен изпълнител погасителен план, обективизирано в имейл от 27.05.2025г. Искане се отмяна на оспорения ИАА. Заявява се претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването - директорът на дирекция „Миграция“ – МВР, оспорва жалбата.

Поддържа, че отказът е постановен въз основа на отрицателно становище на Агенцията по заетостта, както и че работодателят има публични задължения, за които не е представено надлежно разрешение за отсрочване или разсрочване по реда на ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.03.2025 г. е подадено заявление рег. № 250331153701 за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ на М. Х. И., гражданин на Република Т., във връзка с трудово правоотношение с работодател „Грийн Капитал Мениджмънт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за длъжността „У. дизайнер“ с Код по НКПД 21663006.

По същото заявление първоначално е постановен Отказ № 250802111733, който е отменен с Решение № 36629/06.11.2025 г. по адм. д. № 8862/2025 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 1794/17.02.2026 г. на Върховния административен съд по адм. д. № 222/2026 г. Преписката е върната на административния орган за ново разглеждане.

При новото разглеждане на заявлението Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е издал Писмено становище № 260327151548/27.03.2026 г., с което е дал отрицателно становище за предоставяне на достъп до пазара на труда. В становището на Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта са изложени две групи мотиви и основания, които ,накратко, са следните: работодателят има непогасени задължения към бюджета, като не е представен заверен от НАП погасителен план или друг документ, от който да е видно, че е допуснато отсрочване или разсрочване, с което е налице отрицателната предпоставка по чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ; длъжността „У. дизайнер“ с код 21663006 по НКПД не отговаря на изискванията за упражняване на висококвалифицирана заетост по чл. 17, ал. 2 ЗТМТМ.

Въз основа на това становище директорът на дирекция „Миграция“ – МВР е постановил оспорения Отказ № 260427091723/28.04.2026 г. В отказа е посочено, че при направена проверка в регистъра на НАП за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ е установено, че дружеството – работодател има публични задължения. Изложени са мотиви, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ не се предоставя достъп до пазара на труда, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване, т. е. в случая е налице отрицателната предпоставка по чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ. Базирайки се на отрицателното становище на Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта, директорът на дирекция „Миграция“ – МВР е приел и че за длъжността „У. дизайнер“ не отговаря на изискванията за висока професионална квалификация по чл. 17, ал. 2 т. 1 букви а, б, в от ЗТМТМ.

В хода на съдебното производство по настоящото дело е изисквана информация от НАП. С писмо на зам. директора на ТД на НАП С., постъпило по делото, е представена справка за публичните задължения на „Грийн Капитал Мениджмънт“ ЕООД. В същото писмо изрично е посочено: „Съгласно информационните регистри на НАП, дружество „ГРИЙН КАПИТАЛ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] няма издадено разрешение за отсрочване или разсрочване на публичните задължения по реда на чл. 184 от ДОПК към 02.06.2026 г. От същата справка, преценена във връзка с данните по административната преписка, се установява, че към датата на постановяване на отказа - 28.04.2026 г., както и към датата на заявлението, за публичните задължения на работодателя не е било издадено разрешение за отсрочване или разсрочване по чл. 184 ДОПК. Към 02.06.2026 г. размерът на задълженията на жалбоподателя е 18 041,42 лв. и

допълнително още 205,07 евро за м.05.26г.

Към жалбата е представен погасителен план за задължения от 17 738лв., както разпечатка от изпратен от публичен изпълнител имейл с текст: „Молбата ви е приета с дата 27.05.2025 г. Очакваме спазване на погасителния план.“

По делото са приети документите от административната преписка, представените от страните и изисканите от Съда.

От правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган- директора на дирекция „Миграция“ - МВР, в рамките на правомощията му по чл. 33к от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/. Съгласно чл. 33к ал.16 ЗЧРБ, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в срок до 60 дни от подаване на заявлението, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република Б..

Актът е в писмена форма и съдържа фактически и правни основания, позволяващи съдебен контрол.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, т.е. такива, които да са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на обективизираното в акта властническо волеизявление.

Съгласно чл. 33к, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република Б., което се заменя с разрешението тип "Синя карта на ЕС". На основание чл. 17, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност/ ЗТМТМ/ достъп до пазара на труда със "Синя карта на Европейския съюз" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1. В съответствие с последната норма, за да получи чужденецът разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. Разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗТМТМ е ясна. В същата е разписано, че полученото становище следва да е положително, като условие за издаване на исканото разрешение. В случая с представеното Писмено становище № 260327151548/27.03.2026г.Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е дал отрицателно становище за предоставяне на достъп до пазара на труда. Това становище обвързва водещия производството орган, като изложените в него съображения по същество представляват мотиви на акта, с който се отказва предоставяне на съответното право. Това становище на Изпълнителния директор на АЗ не подлежи на отделен контрол, съгласно чл. 21, ал.5 от АПК, а е част от съгласувателната процедура по чл. 33к ЗЧРБ, имащо задължителен характер за Дирекция "Миграция", но законосъобразността му се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като засяга правната сфера на лицето.

Спорът по същество на първо място е относно това дали е било налице материалноправно основание за отказ, поради публични задължения на работодателя и дали твърдяното от жалбоподателя „споразумение“ с НАП може да се приравни на допуснатото отсрочване или разсрочване в смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата

мобилност.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ не се предоставя достъп до пазара на труда, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване. По делото не се спори, че работодателят има публични задължения по чл. 162, ал. 2 от ДОПК и от доказателства по делото – официална справка на ТД на НАП е видно, че към датата на заявлението, както и към 28.04.2026 г. /датата на отказа/ дружеството е имало задължения към бюджета, вкл. за данъци по ЗДДС, ЗКПО, както и за ДОО,ЗО, УПФ, и др. Не е спорно и от справката е видно, че към датата на издаване на оспорвания отказ задълженията към бюджета на „Грийн Капитал Мениджмънт“ ЕООД, не са били платени- публичното вземане не е погасено; съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Спорен тук е единствено въпросът дали за тези задължения е било допуснато отсрочване или разсрочване.

Съдът приема, че отсрочване, или разсрочване, каквото жалбоподателят твърди, не е доказано. Съгласно чл. 184 ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК“ - Разрешението за отсрочване или разсрочване се издава от: т.1. териториалния директор - за задължения за данъци, с изключение на акциз и задължителни осигурителни вноски общо в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението; разрешението за разсрочване на вземания за задължителни осигурителни вноски до 10 000 лв. се издава след получаване на писмено съгласие от ръководителя на компетентното териториално поделение на Националния осигурителен институт, а за разсрочване на вземания от 10 001 до 100 000 лв. - от управителя на Националния осигурителен институт; т.2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите - за задължения за данъци, с изключение на акциз или задължителни осигурителни вноски общо в размер от 100 001 до 300 000 лв. или ако се иска отсрочване или разсрочване за срок до две години от датата на издаване на разрешението; разрешението за разсрочване на вземанията за задължителни осигурителни вноски се издава след получаване на писмено съгласие от Надзорния съвет на Националния осигурителен институт; т. 3. министъра на финансите - за задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски общо в размер над 300 000 лв. или ако се иска отсрочване или разсрочване за повече от две години от датата на издаване на разрешението; разрешението за разсрочване на вземанията за задължителни осигурителни вноски се издава след получаване на писмено съгласие от Надзорния съвет на Националния осигурителен институт.

В ДОПК са разписани подробно и условията за отсрочване и разсрочване, наличието или отсъствието на които се преценява от компетентния орган, като не е такъв публичният изпълнител.

Представените от жалбоподателя - молба от 27.05.2025 г. до НАП, както и имейл от публичен изпълнител с текст, че молбата е приета и се очаква спазване на погасителен план, не следва да има спор, че не съставляват разрешение по чл. 184 ДОПК. Същите не съдържат волеизявление на компетентен орган за допускане на разсрочване или отсрочване по реда на глава двадесет и втора ДОПК, не индивидуализират разрешени погасителни вноски, не установяват нови падежи по реда на ДОПК; не удостоверяват по никакъв начин такова разрешение.

Разсрочване и отсрочване на публични задължения се разрешава от компетентния орган по искане на задълженото лице, като с издаване на разрешението се определят размерът на погасителните

вноски и новият падеж. Погасителна схема или неформално съгласуване без формално разрешение по ДОПК не е достатъчно, за да се приеме, че задълженията са отсрочени или разсрочени.

Официалната справка от ТД на НАП има пряко доказателствено значение за настоящия правен спор, тъй като удостоверява липсата на издадено разрешение за отсрочване или разсрочване по чл. 184 ДОПК на непогасените публични задължения, както към датата на отказа, така и към датата на справката. Този факт категорично оборва твърдението на жалбоподателя, че поради / неясен/ имейл на публичен изпълнител, работодателят е попадал в изключението по чл. 11, ал. 1, т. 8 ЗТМТМ.

Неоснователно е и позоваването на предходните съдебни решения по адм. д. № 8862/2025 г. на АССГ и адм. д. № 222/2026 г. на ВАС като основание съдът по настоящото дело да приеме наличие на валидно разсрочване. Предходното производство е било проведено по друг административен акт - Отказ № 250802111733, отменен поради неизясняване на релевантните факти и необсъждане на представените тогава доказателства. Настоящото производство е по нов отказ, постановен след ново произнасяне, а в съдебната фаза е приложена официална справка от ТД на НАП, удостоверяваща липса на разрешение по чл. 184 ДОПК за отсрочване или разсрочване на задълженията на дружеството към датата на отказа. Задължителните указания на съда при връщане на преписката не могат да заместят изискваното от Закона разрешение за отсрочване или разсрочване и не препятстват установяването на действителното състояние на публичните задължения чрез официална справка от компетентния орган.

В този смисъл към датата на постановяване на оспорения отказ работодателят е имал публични задължения и не е попадал в изключението за допуснато отсрочване или разсрочване. Това е самостоятелно и достатъчно основание за отказ за предоставяне на достъп до пазара на труда по чл. 11, ал. 1, т. 8 ЗТМТМ, а оттам и за отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа по чл. 33к ЗЧРБ.

Наличието на непогасени публични задължения без допуснато отсрочване или разсрочване е самостоятелно и достатъчно основание да обоснове законосъобразността на отказа.

За пълнота Съдът излага и становището си, че е налице и второто основание, обосноваващо законосъобразността на отказа.

Съгласно чл. 17 ал.2,т.1 от ЗТМТМ – „ В случаите по ал. 1 е необходимо: а) придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг официален документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност, не по-малка от три академични години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава, или б) когато се отнася за ръководители и специалисти в областта на осигуряването на информационни и комуникационни технологии – знания, умения и компетентности, удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за съответен професионален опит на длъжност, изискваща завършено висше образование, придобит най-малко три години в период на 7 години преди подаването на заявление за Синя карта на Европейския съюз, които имат отношение към длъжността, посочена в трудовия договор, и които принадлежат към Група 133 "Ръководители в областта на информационните и комуникационните технологии" или Подклас 25 "Специалисти по информационни и комуникационни технологии" от Националната класификация на професиите и длъжностите; в) когато се отнася за длъжности извън буква "б" – знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на длъжност, изискваща придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или със сектора, посочени в трудовия договор.

Вярно е, че във връзка с посочените изисквания за висококвалифицирана заетост е представен документ за висше образование на чужденеца, което е по архитектура/ л.68/ и несвързано с длъжността „У. дизайнер, за която се отнася подаденото заявление. За заемане на длъжността „У. дизайнер“ с код 21663006 по Националната класификация на професиите и длъжностите /НКПД/ се изисква работникът да притежава завършено средно образование.

Тъй като за чужденеца е подадено заявление за длъжността „У. дизайнер“ с код 21663006 НКПД с изискване за завършено средно образование на работника, то тази длъжност не отговаря на изискванията за висока професионална квалификация по чл. 17, ал.2 т.1 букви а, б, в от ЗТМТМ.

При това положение оспореният административен акт е постановен при правилно приложение на материалния закон. Не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е довело до различен краен резултат. Административният орган е съобразил отрицателното становище на Агенцията по заетостта, както и извършената проверка в регистъра на НАП и липсата на доказателства за разрешено отсрочване или разсрочване.

С оглед на изложеното жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 ал.3 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200 лв., равняващи се на 102,26 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 предл. последно от АПК Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на М. Х. И., гражданин на Република Т., срещу Отказ № 260427091723/28.04.2026 г. на директора на дирекция „Миграция“ - МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз“ по заявление рег. № 250331153701.

ОСЪЖДА М. Х. И., гражданин на Република Т., [дата на раждане] ,с паспорт № 14783141, да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 102,26 евро / 200 лева/ юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: